

O viziune unificată asupra lumii și a oamenilor



O viziune unificată asupra lumii și a oamenilor

Dumnezeu i-a creat pe oameni ca încununare a creației și le-a dat viață (Geneza 1-2). În Grădina Edenului, ei aveau tot ce le trebuia pentru viață și o relație directă cu Creatorul. Dumnezeu i-a creat în mod uniform după chipul Său - cu trupuri, minți, emoții, dorință de părtășie, responsabilitate și creativitate. Fiecare ființă umană este o entitate complexă, în care părțile sunt întrepătrunse și nu pot fi separate rigid unele de altele (cum ar fi cele fizice, spirituale sau mentale). Elementele sunt strâns legate între ele.

Căderea a schimbat fundamental această ordine inițială a creației. Omul și-a pierdut relația directă cu Dumnezeu și, în consecință, a intrat în moarte fizică și spirituală. Unitatea relațiilor interpersonale a fost, de asemenea, ruptă și a început o luptă pentru supraviețuire în natură. Omul a fost schimbat esențial, dar nu și-a pierdut complet umanitatea. De atunci, toți oamenii se nasc separați de Dumnezeu sub puterea păcatului. Ca făpturi, nu avem cum să ne scuturăm de acest statut prin propriile noastre eforturi.

Dumnezeu, însă, este caracterizat de iubire, milă și har. El ia inițiativa și caută o relație cu creația sa. El s-a declarat în fața lor și a intrat în legământ cu ei. Multe povești biblice, începând cu Avraam.

Isus a venit pe pământ pentru a-l prezenta pe tatăl său și a murit pentru a ne salva. În acest fel, el a deschis calea către Dumnezeu (Ioan14,6) și face posibilă comuniunea directă cu Dumnezeu. Este alegerea personală a fiecăruia să răspundă la acest dar și să-și cultive relația cu Dumnezeu. Oricine devine copil al lui Dumnezeu primește o nouă identitate (2 Cor 5,17) și este transformat de

Duhul Sfânt în chipul lui Hristos. Începe un proces de transformare pe tot parcursul vieții, care se va vedea în exterior prin roadele Duhului (Gal 5,22). Totuși, acest lucru nu este automat sau pasiv, ci o interacțiune între Dumnezeu și om. Dumnezeu a dat fiecărei persoane responsabilitatea propriei vieți (1Cor3,9-13) și într-o zi îi va cere socoteală (Apoc20,12).

Sarcina noastră ca credincioși este să ne sprijinim și să ne însoțim reciproc și să proclamăm Evanghelia. Acesta este motivul pentru care ne reunim în biserica locală, care este o parte integrantă a Bisericii lui Dumnezeu din întreaga lume. A fi creștin înseamnă comunitate, solidaritate și răspândire. Toate activitățile comunitare au ca scop lăudarea lui Dumnezeu, învățarea, edificarea reciprocă, trăirea părtășiei etc., așa cum este descris în Col 3:16.